

ÚJÉVI PÁSZTORLEVÉL

Szeretett Híveim, kedves Atyámfiak, Testvéreim!

Újesztendő reggelén, lelki arcunkkal a jövő felé fordulva, Pál apostolnak kedves munkatársához, Timoteushoz intézett első levele 6. részének 11—12. verséből idézem: „Te, oh Istennek embere... kövesd az igazságot, az istenfélelmet, a hitet, a szeretetet, a békességes türelést, a szelidséget. Harcold meg a hitnek szép harcát.“

Ezek a szavak Jézus tanításainak szellemében arra hívják fel újév reggelén gyülekezeteink tagjait, hogy miképpen kell „a hitnek szép harcát“ úgy megharcolniuk, hogy Istennek tetsző életük végeztével a látható, múlandó életből a láthatatlan világba távozva, elnyerjék az örökéletet.

Az apostol szavainak lényege ez: az élet szüntelen küzdelem, „a hitnek szép harca“. Ez a küzdelem időnként megtép, megkísért, megsebez, mert igen gyakran nem nemes fegyverekkel folyik. Ezért az apostol biztatása szerint az újesztendőben is, amiként a múltban tettük, a rosszal, a gonosszal a gyűlöletet, a bosszút, kegyetlenséget árasztó lelkülettel a nemes harcot megállás nélkül folytatnunk kell; a jó, az igaz, a békesség védelmében küzdelmünket feladnunk nem szabad. Szent bizonyossággal hinnünk kell abban, hogy nemes, „szép“ harcunk eredményeképpen előbb vagy utóbb, de feltétlenül győzni fog a jó a rossz felett, a békesség és szeretet ereje a gyűlölet és erőszak felett. Újesztendő kezdetén minden, áhítatos lélekkel imádkozó és mindennapi kötelességét maradéktalanul teljesítő, de időnként megtorpanó, hitében megrendülő ember felé az apostol üzenete így hangzik: lángoló lélekkel és fokozott akaraterővel hinnünk kell ennek az esztendőnek a folyamán is az evangéliumi láng fényében, világosságában, segítségében és áldásában. Hinnünk kell abban, hogy akadályokon és megpróbáltatásokon túl az emberiség fokozatosan a békesség és szeretet eszményi világa felé halad.

Ennek a jézusi életprogramnak az alapján igyekezett egyházunk a „szép harcot“ Istenben való diadalmas hittel és az evangélium szellemét sugárzó hivatástudattal élni. Munkánk tetőpontját azon a nagyszabású, felejthetetlen élményt nyújtó Zsinati Főtanácson érte el, amely december első napjaiban Székelykeresztúron zajlott le. Azt a komoly felelősségérzetet, amellyel egyházi és világi vezetői irányításával a gyü-

lekezet a Zsinatot megszervezte, valamint azt az őszinte, meleg vendégszeretetet, amellyel a hívek az azon résztvevőket elárasztották, szavakban kifejezni nem is lehet. Ez az áldott találkozás megerősített hivatásunk magasztos voltában és abban a meggyőződésünkben, hogy egyházunknak, amiképpen a múltban volt, a jövőben is áldott szerepe lesz népünk és országunk állandóan fejlődő, boldogabb jövőt építő életében.

Mint gyarló, de lelki újjászületésre újra meg újra kész jézustanítványok, bizakodó lélekkel kérjük Istenünket, hogy továbbra is legyen velünk „szép harcunkban, minden nemes célkitűzésünkben és cselekedetünkben ebben az esztendőben is.

Isten áldása legyen Szocialista Köztársaságunk vezetőin és minden állampolgárán. Éltető, megszentelő áldása nyugodjék meg templomainkon, gyülekezeteink vezetőin és minden tagján és adjon mindnyájunknak békés, eredményes, áldott újesztendőt.

Atyafiságos üdvözlettel és főpásztori szeretettel

Kolozsvár-Napoca, 1989. január 1.

Dr. KOVÁCS LAJOS
püspök

ÉVFORDULÓK ÜZENETE

Minden esztendőben a Román Fejedelemségek Egyesülésének évfordulójával csaknem egyidőben az ország népe tisztelettel köszönti Nicolae Ceaușescu, Románia Szocialista Köztársaság elnökét születésnapja alkalmával. Ebben kifejezésre jut az az elismerés, amellyel a haza népe övezi őt hosszas forradalmi tevékenységéért és jelenkori munkásságáért. Államelnökünk döntő mértékben járult hozzá országunk bel- és külpolitikájának kidolgozásához, az elért eredmények megvalósításához, amelyek nyomán Románia ma szabad, független és szuverén államként tevékenyen részt vesz a társadalmi haladásért, a népek közötti együttműködés, barátság, bizalom és megértés légkörének fejlesztéséért.

A születésnapjára jó alkalom egyházunk vezetői és hívei számára, hogy kifejezzék tiszteletüket államelnökünk személye és fáradhatatlan munkássága iránt.

Január 24-én a Román Fejedelemségek Egyesülésének 130. évfordulóját ünnepli az ország népe. Ez az évforduló felidézi az előző nemzedékek küzdelmét és időszerűsíti a mában is az egység üzenetét. Ezen a napon messzi századokban gyökerező, korszakmeghatározó történelmi esemény következett be, amelyet főleg a nagy néptömegek akarata hajtott végre, megvalósítva ezáltal az előző századok sok nemzedékének óhaját és álmát. Haladó gondolkodók, merész forradalmárok, a parasztság, a kézművesek széles tömegei erőfeszítéseinek eredményeképpen, 1859. január 24-én azt az alapot rakták le az egyesülés által, amelyre a modern román nemzeti állam épült. Erről az alapról eredményesebben folytatódott a küzdelem a gazdasági-társadalmi haladásért, a függetlenségért és az állami egység kiteljesítéséért.

Amint országunk elnöke, Nicolae Ceaușescu kifejezte 1988. november 30-án tartott beszédében: „Népünk egész fejlődésében fontos szerepet töltött be a fejedelemségek — Havasalföld és Moldva — Cuza vezetésével 1859-ben történt egyesülése és a román állam megalakulása, amely az egységes nemzeti állam magvát képezte.”

Jelképes ez az évforduló ma számunkra, mert az egységeszmeny történelmi múltjáról való megemlékezésünk egyben mai, új tartalommal telítődött szocialista egységünk erősítésére buzdít. Szocialista társadalmunk ma olyan egységes társadalom, amelyben társadalmi osztályokat és kategóriákat azok a közös érdekek és törekvések kovácsolják össze, amelyek a haza fejlődését, előrehaladását szolgálják.

Az emlékezés számunkra egyúttal jelenben munkáló feladat, amelyet egyházunk vezetői és hívei úgy igyekeznek betölteni, hogy hűséggel támogatják azoknak a célkitűzéseknek a megvalósítását, amelyeket minden állampolgárától elvár Szocialista Köztársaságunk.